

דברים פרק ד

(ד) ואתי צוה יקוק בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה:
(טו) ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל-תמונה ביום דבר יקוק אליכם בחרב מתוך האש:

דברים פרק ד

(ד) ואתם הדבקים ביקוק אלהיכם חיים כלכם היום:

(ה) ראהו למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צונו יקוק אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
(ו) ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל-החקים האלה ואמרו רק עם-חכם ונבון הגוי הגדול הזה:

נחמיה פרק ח

(ה) ויפתח עזרא הספר לעיני כל-העם כי-מעל כל-העם היה וכפתחו עמדו כל-העם:

(ו) ויברך עזרא את-יקוק האלהים הגדול ויענו כל-העם אמנו ויפתחו ליקוק אפים ארצה:
(ז) וישוע ובני ושרביהו ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יזבד חנו פלאיה והלויים מבינים את-העם לתורה והעם על-עמדם: (ח) ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: o

עיטור סופרים

בראשית פרק יח

(ג) ויאמר אדני אם-נא מצאתי חן בעיניך אל-נא תעבר מעל עבדך:

(ד) יקח-נא מעט-מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ:

(ה) ואקחה פת-לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי-על-כן עברתם על-עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת:

בראשית פרק כד

(בד) ויאכלו וישתו והאנשים אשר-עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני:

(בה) ויאמר אחיה ואמה תשב הבער אתנו ימים או עשור אחר תלך:

(בו) ויאמר אלהם אל-תאחרו אתי ויקוק הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני:

במדבר פרק לא

(א) וידבר יקוק אל-משה לאמר:

(ב) בלם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל-עמיך:

תהלים פרק סח

(כה) ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש:

(כו) קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות:

(כז) במקלהלות ברכו אלהים יקוק ממקור ישראל:

תהלים פרק לו

(ו) יקוק בהשמים חסדך אמונתך עד-שחקים:

(ז) צדקתך כהררי-אל משפטך תהום רבה אדם-ובהמה תושיע יקוק:

(ח) מה-יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיין:

קרי וכתבי

תלמוד בבלי מסכת נדרים דף לז עמוד ב - דף לח עמוד א

אמר רבי יצחק: מקרא סופרים, ועיטור סופרים, וקריין ולא כתיבן, וכתבן ולא קריין - הלכה למשה מסיני. מקרא סופרים: ארץ, שמים, מצרים. עיטור סופרים: אחר תעבורו, אחר תלך, אחר תאסף, קדמו שרים אחר נוגנים, צדקתך כהררי אל. קריין ולא כתיבן: פרת דבלכתו איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים, באים דנבנתה, לה דפליטה, את דהגד הוגד, אלי דהגורן, אלי דהשעורים, הלין קריין ולא כתבן. וכתבן ולא קריין: נא דיסלח זאת דהמצוה, ידרוך דהדורך חמש דפאת נגב אם דכי גואל, הלין כתבן ולא קריין.

מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק ו

הלכה ח

אילו קורין ולא כותבין, בני, פרת, איש, כן, צבאות, בניו, באים, לה, אלי, אלי.

הלכה ט

וחילופיהן כתובים ולא קרואין, אמנו, במקום, כאשר, גואל; נא, את, ידרך, חמש.

קריין ולא כתיבן

שמואל ב פרק ח – 'פרת' דבלכתו

- (א) וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּרֶד דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיִּכְנָעוּם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־מִתְגַּת הָאִמָּה מִיַּד פְּלִשְׁתִּים:
 (ב) וַיָּרֶד אֶת־מוֹאֲב וַיִּמְדָּם בַּחֶבְלֵי הַשֵּׁכָב אוֹתָם אֶרְצָה וַיִּמְדַּד שְׁנֵי־חֻבְלִים לַהֲמִית וּמְלֵא הַחֶבֶל לַהֲחַיֹּת וַתְּהִי מוֹאֵב לְדָוִד לְעַבְדִּים נִשְׂאֵי מִנְחָה: (ג) וַיָּרֶד דָּוִד אֶת־הַדְּדַעְזָר בֶּן־רְחָב מֶלֶךְ צוּבָה בְּלָכְתּוֹ לְהַשִּׁיב יָדוֹ בְּנֵהֶרֶם > פָּרַת:
 (ד) וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף וּשְׁבַע־מֵאוֹת פָּרָשִׁים וְעֹשָׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיַּעֲקֹר דָּוִד אֶת־כָּל־הַרְּכָב וַיִּוְתַר מִמֶּנּוּ מֵאָה רֶכֶב:
 (ה) וַתְּבֹא אַרְם דְּמִשְׁק לַעֲזָר לַהֲדַעְזָר מֶלֶךְ צוּבָה וַיָּרֶד דָּוִד בְּאָרְם עֹשָׂרִים־וּשְׁנַיִם אֶלֶף אִישׁ:
 (ו) וַיִּשֶׂם דָּוִד נְצִיבִים בְּאָרְם דְּמִשְׁק וַתְּהִי אַרְם לְדָוִד לְעַבְדִּים נוֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיִּשַׁע יְקִיָּק אֶת־דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ:
 (ז) וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שְׁלֹטֵי הַזְּהָב אֲשֶׁר הָיוּ אֶל עַבְדֵי הַדְּדַעְזָר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלַם:
 (ח) וּמִבְּטַח וּמִמְבֹרְתֵי עָרֵי הַדְּדַעְזָר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְּבֵה מְאֹד: ○

שמואל ב פרק טז – 'איש' דכאשר ישאל איש בדבר אלקים

- (כג) וַעֲצַת אַחִיתֹּפֶל אֲשֶׁר יַעַץ בַּיָּמִים הָהֵם כְּאֲשֶׁר יִשְׁאַל־ > אִישׁ בַּדְּבַר הָאֱלֹהִים כֵּן כָּל־עֲצַת אַחִיתֹּפֶל גַּם־לְדָוִד גַּם לְאַבְשָׁלִם: ○

ירמיהו פרק לא – 'באים' דונבנתה

- (לז) הִנֵּה יָמִים > בָּאִים נְאֻם־יְקִיָּק וּבִנְנַתָּה הָעִיר לִיקִיָּק מִמִּגְדַּל חֲנֹנְאֵל שְׁעַר הַפְּנֹה:

ירמיהו פרק נ – 'לה' דפליטה

- (כח) קוֹל נְסִים וּפְלִטִים מֵאֶרֶץ בְּבַל לַהֲגִיד בְּצִיּוֹן אֶת־נִקְמַת יְקִיָּק אֱלֹהֵינוּ נִקְמַת הַיְכָלוֹ:
 (כט) הַשְּׁמִיעוּ אֶל־בְּבַל רְבִים כָּל־דְּרָכֵי קֹשֶׁת חָנוּ עָלֶיהָ סַבִּיב אֶל־יְהִי־ > לָהּ פְּלִטָה שְׁלֹמוֹתֶיהָ כִּפְעֻלָּהּ כְּכָל אֲשֶׁר עָשִׂתָה עִשׂוּלָהּ כִּי אֶל־יְקִיָּק זָדָה אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: (ל) לָכֵן יִפְלוּ בַחֲנוּיָהּ בְּרַחֲבֹתֶיהָ וְכָל־אֲנָשֵׁי מַלְחַמָּתָהּ יִדְמּוּ בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְקִיָּק:

רות פרק ב – 'את' דהגד הוגד?

- (יא) וַיַּעַן בְּעֵז וַיֹּאמֶר לָהּ הַגֵּד הַגֵּד לִי כָל אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ אֶת־חֲמוּתְךָ אַחֲרַי מוֹת אִישׁךָ וַתַּעֲזְבִי אֶבְיָהּ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתְּךָ וַתֵּלְכִי אֶל־עַם אֲנָשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ תְּמוֹל שְׁלֹשׁוֹם:
 (יב) יִשְׁלַם יְקִיָּק פְּעֻלָּךְ וַתְּהִי מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלֹמָה מֵעַם יְקִיָּק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת־כַּנְּפָיו:

רות פרק ג – 'אלי' דהגור

- (א) וַתֹּאמֶר לָהּ נְעַמִּי חֲמוּתָה בְּתִי הֲלֹא אֲבָקֶשְׁלָךְ מִנּוּחַ אֲשֶׁר יִיטֵב־לָךְ:
 (ב) וַעֲתָה הֲלֹא בְעֵז מְדַעַתְנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־נַעֲרוֹתַי הִנֵּה־הוּא זָרָה אֶת־גֵּרְן הַשְּׂעָרִים הַלִּילָה:
 (ג) וַרְחַצְתָּ וְסָכַת וְשָׁמַת > שְׁמַלְתְּךָ < שְׁמַלְתְּךָ עָלֶיךָ > וַיִּרְדֹּת הַגֵּרָן אֶל־תְּוֹדְעֵי לְאִישׁ עַד כְּלֹתוֹ לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת:
 (ד) וַיְהִי בְשִׁכְבוֹ וַיִּדְעַת אֶת־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־שָׁם וַבָּאת וּגְלִית מִרְגְּלֹתַי > וּשְׁכַבְתִּי < וְשָׁכַבְתָּ וְהוּא יִגִּיד לְךָ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין:
 (ה) וַתֹּאמֶר אֲלֶיהָ כָּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרֵי > אֵלַי אַעֲשֶׂה:

רות פרק ג – 'אלי' דהשעורים

- (טו) וַיֹּאמֶר רָבִי הַמְּטַפַּחַת אֲשֶׁר־עָלֶיךָ וְאַחֲזִיבָה וַתֹּאחַז בָּהּ וַיִּמַּד שֵׁשׁ־שְׂעָרִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֵא הָעִיר:
 (טז) וַתְּבֹא אֶל־חֲמוּתָהּ וַתֹּאמֶר מִי־אַתְּ בְּתִי וַתִּגְדֹּלֶה אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשִׂתָה לָהּ הָאִישׁ:
 (יז) וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׂעָרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר > אֵלַי אֶל־תְּבֹאֵי רִיקִם אֶל־חֲמוּתְךָ:
 (יח) וַתֹּאמֶר שְׁבִי בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין אִיךָ יִפֹּל דְּבַר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי־אִם־כָּלָה הַדְּבַר הַזֶּה:

שופטים פרק כ – 'בני' דמסכת סופרים

- (יג) וַעֲתָה תִּנְנוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וּנְמִיתֶם וּנְבַעְרָה רַעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ > בְּנֵי בְנִימָן לְשִׁמְעֵ בְּקוֹל אַחֵיהֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל:

שמואל ב פרק יח – 'כן' דמסכת סופרים

- (כ) וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹאָב לֹא אִישׁ בְּשָׂרָה אַתָּה הַיּוֹם הַזֶּה וּבִשְׂרַת בַּיּוֹם אַחֵר וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תִבָּשֵׁר כִּי־עַל־ > כֵּן בֶּן־הַמֶּלֶךְ מֵת:

מלכים ב פרק יט – 'צבאות' דמסכת סופרים

- (לא) כִּי מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׂאֵרִית וּפְלִיטָה מֵהָר צִיּוֹן קִנְיַת יְקִיָּק > צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹאת: ○

מלכים ב פרק יט – 'בניו' דמסכת סופרים

- (לז) וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּיתוֹ נִסְרָף אֱלֹהֵיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ וּשְׂרָאָצַר > בְּנָיו הִכּוּ בַחֲרָב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ אַרְרָט וַיִּמְלֶךְ אֶסְרָחַן בְּנֹן תַּחֲתָיו: פ

כתיבן ולא קריין

מלכים ב פרק ה – נא' דיסלח

(ז) ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם יקנוק: (יח) לדבר הזה יסלח יקנוק לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחוות שמה והוא נשען על ידי והשתחויתי בית רמון בהשתחויתי בית רמון יסלח-נא < יקנוק לעבדך בדבר הזה: (יט) ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ: o

דברים פרק ו – זאת' דהמצהו?

(א) וזאת המצהו החקים והמשפטים אשר צוה יקנוק אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
(ב) למען תירא את יקנוק אלהיך לשמר את כל חקתי ומצותי אשר אנכי מצוה אתה ובנך ובן-בנך כל ימי חייך ולמען יארכו ימיה:
(ג) ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבה מאד כאשר דבר יקנוק אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: פ

ירמיהו פרק נא – ידורוך' דהדורך

(א) כה אמר יקנוק הנני מעיר על-בבל ואל-ישבי לב קמי רוח משחית:
(ב) ושלחתי לבבלו זרים וזרוה ויבקקו את-ארצה כיהני עליה מסביב ביום רעה:
(ג) אל-ידרך <ידרך> הדרך קשתו ואל-יתעל בסריגו ואל-תחמלו אל-בחריה החרימו כל-צבאה:
(ד) ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה:
(ה) כי לא-אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיקנוק צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל:

יחזקאל פרק מח – חמש' דפאת נגב

(טז) ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת-נגב חמש <חמש> מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת-ימה חמש מאות וארבעת אלפים:
(יז) והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים:

רות פרק ג – א' דכי גואל

(י) ויאמר ברונה את ליקנוק בתי היטבת חסדך האחרון מן-הראשון לבלתי-לקת אחרי הבחורים אם-דל ואם-עשיר: (יא) ועתה בתי אל-תיראי כל אשר-תאמרי אעשה-לך כי יודע כל-שער עמי כי אשת חיל את:
(יב) ועתה כי אמנם כי <אם> גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני:
(יג) ליניו הלילה והיה בבקר אם-יגאלך טוב יגאל ואם-לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חיי-יקנוק שכבי עד-הבקר:

הוספת רש"י והר"ן

ירמיהו פרק לח – את' דהנפש

(טו) ויאמר ירמיהו אל-צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי:
(טז) וישבע המלך צדקיהו אל-ירמיהו בסתר לאמר חיי-יקנוק <את> אשר עשה-לנו את-הנפש הזאת אם-אמיתך ואם-אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את-נפשי: o

הוספות הגר"א

שמואל ב פרק יג – א' דאמנון

(לג) ועתה אל-ישם אדני המלך אל-לבו דבר לאמר כל-בני המלך מתו כי- <אם> אמנון לבדו מת: פ

שמואל ב פרק טו – א' דבמקום

(כא) ויען אתי את-המלך ויאמר חיי-יקנוק וחי אדני המלך כי <אם> במקום אשר יהיה-שם אדני המלך אם-למות אם-לחיים כי-ישם יהיה עבדך:

ירמיהו פרק לט – א' דכאשר

(יא) ויצו נבוכדראצר מלך-בבל על-ירמיהו ביד נבוזראדן רב-טבחים לאמר:
(יב) קחנו ועיניך שים עליו ואל-תעש לו מאומה רע כי <אם> כאשר ידבר אליך כן עשה עמו:

תלמוד בבלי מסכת נדרים דף לח עמוד א

אמר רב אחא בר אדא, במערבא פסקין להדין פסוקא לתלתא פסוקין

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כט עמוד ב

לבני מערבא דמסקי לדאורייתא בתלת שנין

שמות פרק יט

(ט) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעָבֹר הָעֲנָן בְּעָבֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עֲמֹה וְגַם־כֶּה יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיְגַד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְקֹוֹק: